

a znemožnil svým jednáním po případě opominutím, že žalobce nebyl uvědoměn svazem, že tento jmenovanému Ferdinandu Z. neposkytl právní ochrany a že žalobce nebyl svazem vyzván, aby se zdržel dalšího zastupování Ferd. Z. Jest tedy na biletě, že zaměstnanci v sekretariátu nevykonávali služební povinnosti podle svých předpisů tak, jak měli je vykonávat, a škoda žalobci vzniklá způsobena byla porušením služební povinnosti zaměstnanců svazu v jeho sekretariátu a tkví právě ve vyličeném nedostatku jejich píše a svědomitosti. Za nezdatnost zaměstnance ručí zaměstnavatel i tehdy, když mu jeho nezdatnost nebyla známa a známa býti nemohla, kterouž zásadu nejvyšší soud vyslovil a odůvodnil již v rozhodnutích (Sb. n. s. 12624, 8080, 4586 a j.), a stačí podle okolností případu i ojedinělé nedopatření zjednané osoby, osvědčena-li jím její nezdatnost podle § 1315 obč. zák., když bylo rázu tak hrubého, že o sobě prozrazovalo nedostatek mravní spolehlivosti zjednané osoby (Sb. n. s. 9930). V souzené věci se dopustili zaměstnanci sekretariátu — jak z vyličeného zjevno — řady vážných nedopatření, a to po delší dobu, takže předpoklady ručení zaměstnavatelky za tyto nespolehlivé a nezdatné zaměstnance je opodstatněno (§ 1315 obč. zák.).

Čís. 15403.

Předpisy vlád. nařízení č. 160/34 Sb. z. a n. jsou donucovacími předpisy právními.

Obecně prospěšné stavební družstvo může i teprve v opravném řízení uplatňovati, že bylo vydáno nařízení podle § 3, odst. 1 cit. vlád. nař.

Pojem zákazu vymáhání částek, kterými členové přispěli k úhradě stavebního nákladu z vlastního jmění. Nerozhoduje, že osoby, jež vymáhají zmíněné částky na družstvu, jsou ještě členy družstva.

(Rozh. ze dne 17. září 1936, Rv I 1578/35.)

Žalobce dav výpověď z bytu v domě žalovaného stavebního družstva, jehož byl členem, domáhá se na žalovaném družstvu, které výpověď jeho přijalo, vrácení členského podílu a zálohy v zažalované výši tvrdě, že nesouhlasil s dodatečnou změnou stanov, podle níž stavební záloha jest nevypověditelná. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl a neměl při tom zření na to, že žalované družstvo podalo žádost podle § 3 vl. nař. č. 160/34. **O d v o l a c í s o u d** nevyhověl dovolání, pokud směřovalo do výroku o pohledávce samé, zrušil však rozsudek prvního soudu ve výroku o úrocích a uložil prvnímu soudu v této části nové jednání a rozhodnutí.

N e j v y š š í s o u d uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí, ale až uplyne doba určená podle § 3 vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 160 Sb. z. a n.

D ů v o d y:

V odvolání dovozoval žalobce, že vládního nařízení č. 160/34 Sb. z. a n. nelze na souzený případ použít. V odvolacím sdělení tvrdilo žalované družstvo, že po skončení jednání v první stolici došlo k vyřízení oné jeho žádosti a že mu byla povolena doba do konce roku 1936, kdy na něm nemohou stavební náklady býti od členů zcela nebo z části vymáhány a po kterou nemusí družstvo tyto stavební zálohy vypláceti. Odvolací soud v důvodech napadeného rozhodnutí praví, že k tomuto tvrzení žalovaného nelze pro zákaz novot dle § 482 c. ř. s. přihlížeti. Náзору tomu nelze přisvědčiti, neboť předpisy vládního nařízení ze dne 13. července 1934 o bytovém hospodaření obcí a obecně prospěšných stavebních sdružení č. 160 Sb. z. a n., byly dány proto, aby jednak bylo udrženo řádné hospodaření celého stavebního družstva, jednak aby v zájmu státní správy nedocházelo k realizaci státní záruky v případech, které nejsou nevyhnutelné. Byly tedy tyto předpisy vydány v zájmu veřejném a jsou tudíž donucovacími (velicími) předpisy právními. Není proto na závadu, jestliže žalované družstvo teprve v odvolání uplatňovalo, že bylo vydáno nařízení podle odstavce I tohoto vládního nařízení. Podle zprávy ministerstva sociální péče bylo stran žalovaného družstva učiněno opatření podle § 3 vlád. nař. ze dne 13. července 1934 č. 160 Sb. z. a n. a byla doba, po kterou částky v citovaném § 3 uvedené nemohou býti družstvem vypláceny, ani na něm zcela nebo z části vymáhány, stanovena do 31. prosince 1936. Jde v souzeném případě o stavební zálohu, tedy o částku, kterou žalobce jako člen žalovaného družstva přispěl k úhradě stavebního nákladu z vlastního jmění. Nutno proto na tento případ užítí ustanovení § 3 vládního nařízení č. 160/34 Sb. z. a n. Zákaz vymáhání částek, kterými členové přispěli k úhradě stavebního nákladu z vlastního jmění, znamená — jak plyne z účelu tohoto vládního nařízení —, že po určenou dobu není dovoleno ani pokračovati v rozepřích již zahájených (srovnej podobně rozh. č. 4655 a 13167 Sb. n. s.). Při tom je nerozhodno, zda osoby, jež zmíněné částky na družstvu vymáhají, jsou v době žaloby po případě vynesení rozsudku v první stolici ještě členy družstva, neboť vládní nařízení nečiní v této příčině rozdílu. Výměrem ministerstva sociální péče bylo tudíž v projednávaném případě zasaženo již řízení odvolací, v němž nesmělo býti pokračováno.

Čís. 15404.

Odpůrcí řád.

Lze odporovati zcizení podniku (obchodu).

Právní význam změn způsobených jednak dalším provozem podniku, jednak jeho rozšířením.

(Rozh. ze dne 17. září 1936, Rv II 14/36.)

Podle přednesu žalobkyně uzavřel žalovaný s manželem žalobkyně Stanislavem H-em kupní smlouvu, dle níž prodal Stanislav H. žalova-